

تأثیر آبیاری با آب شور و کودهای آلی و شیمیایی بر جذب عناصر غذایی و عملکرد گیاه دارویی زنیان (*Carum copticum* (L.) C. B. Clarke)

مدینه بیژنی^۱، پرویز یداللهی ده چشمه^۲، مسلم حیدری^۱، ملیحه لطیفی^۱، محمد رضا اصغری پور^۱، محمود رمودی^۱

تاریخ دریافت: ۹۳/۷/۲۸ تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۲۹

چکیده

آب‌های غیر متعارف به طور بالقوه می‌تواند با مدیریت خاصی در مزرعه برای رشد و نمو محصولات کشاورزی استفاده شوند. به منظور بررسی جذب عناصر غذایی و عملکرد زنیان در شرایط تنش شوری و کودهای شیمیایی و آلی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار، در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه زابل، در سال ۹۱-۱۳۹۰ انجام شد. تیمارها شامل شوری آب آبیاری در سه سطح: ۱ (شاهد)، ۸ و ۱۳ دسی زیمنس بر متر و سیستم‌های مختلف کودی شامل: NPK به نسبت ۳۰:۴۰:۸۰ کیلوگرم در هکتار، کود دامی به میزان ۴۰ تن در هکتار، ترکیب کود شیمیایی و دامی به میزان نصف مقادیر یاد شده و تیمار عدم کود (شاهد) بود. نتایج نشان داد که افزایش شوری آب آبیاری سبب کاهش معنی دار جذب و تجمع عناصر فسفر، پتاسیم و منیزیم دانه گردید، گرچه تأثیر معنی داری بر غلظت کلسیم نداشت. با کاهش جذب عناصر، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، اسانس و میزان پروتئین کاهش یافت. این در حالی بود که در شرایط تنش شدید درصد اسانس نسبت به شاهد ۱۲ درصد افزایش داشت. همچنین نتایج حاکی از آن بود که تیمارهای مختلف کود سبب افزایش معنی دار تمام صفات اندازه‌گیری شده به جز غلظت کلسیم شد. در این میان مصرف تلفیقی کود دامی و شیمیایی در مقایسه با استفاده جداگانه اثر بخش‌تر بود. به طوری که عملکرد دانه در تیمار کاربرد تلفیقی نسبت به شاهد ۱۱ درصد افزایش داشت. با توجه به نتایج حاصل از این بررسی می‌توان مصرف کود دامی و شیمیایی بصورت تلفیقی به میزان NPK به نسبت ۱۵:۲۰:۴۰ کیلوگرم در هکتار، کود دامی به میزان ۲۰ تن در هکتار را به منظور افزایش عملکرد زنیان توصیه نمود.

واژه‌های کلیدی: گیاه دارویی، کود آلی، کود شیمیایی، قابلیت هدایت الکتریکی

بیژنی، م.، پ. یداللهی، م. حیدری، م. لطیفی، م. ر. اصغری پور و م. رمودی. ۱۳۹۴. تأثیر آبیاری با آب شور و کودهای آلی و شیمیایی بر جذب عناصر غذایی و عملکرد گیاه دارویی زنیان (*Carum copticum* (L.) C. B. Clarke). مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. ۲۲: ۱۴۱-۱۲۴.

۱- گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه زابل، ایران

۲- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران- مسئول مکاتبات. پست الکترونیک

parviz.yd@gmail.com

مقدمه

یکی از مهمترین مسائل مورد توجه در بخش کشاورزی و علوم پزشکی و حتی تجارت جهانی توجه به تولید، فرآوری و استفاده از گیاهان دارویی می‌باشد (پیرزاد و همکاران، ۲۰۰۶) زنیان با نام علمی (*Carum copticum*) گیاهی است از خانواده چتریان (*Apiaceae*) و جزو پیشرفته ترین گیاهان گلدار نهاندانه اولیه، علفی، یکساله، بی کرک، با ساقه ایستاده به ارتفاع ۳۰ تا ۱۰۰ سانتی‌متر (چاتپدتای و همکاران، ۱۹۹۰)، کهدر طب سنتی به عنوان باد شکن، ضدتهوع، مقوی، ضدکرم، مدر، کاهش دهنده کلسترول خون، خلط آور و تسکین دهنده اسپاسم استفاده می‌شود (برغمدی، ۱۳۹۲).

شوری خاک یکی از اصلی‌ترین تنش‌های محیطی تاثیرگذار بر رشد گیاهان و محصولات تولیدی آنها است (الاخوردیو و همکاران، ۲۰۰۰). تخمین زده می‌شود که بیش از ۲۰ درصد از کل زمین‌های زراعی دنیا متاثر از درجات مختلف شوری می‌باشند که این مسئله باعث تاثیر منفی روی رشد و تولید گیاهان زراعی می‌گردد و اثرات این تنش در مناطق خشک و نیمه خشک شدیدتر است (مقصودی مد و مقصودی، ۲۰۰۸). مشکل عمده شوری برای گیاهان عالی در اثر مقادیر بیش از حد کلریدسديم ایجاد فشار اسمزی، اختلال در جذب و انتقال یون‌های غذایی همچون فسفر (اکرم و همکاران، ۲۰۱۱)، پتاسیم (بهمن جار، ۲۰۰۶)، منیزیم (حسین و همکاران، ۲۰۱۲) و کلسیم (ارشاد لنگرودیو صادق پور، ۲۰۱۲) می‌باشد. از دیگر دلایل کاهش رشد در شرایط شوری، کاهش فتوسنتز گیاهی (بایوردی و همکاران، ۲۰۱۰) است که باعث کاهش عملکرد گیاه می‌شود (قمارنیا و همکاران، ۲۰۱۲؛ دوازده امامی و همکاران، ۱۳۸۸).

وجود شوری در محیط رشد گیاهان باعث برهم زدن تعادل تغذیه‌ای در گیاهان می‌شود. در این شرایط با اضافه نمودن عناصر غذایی مورد نیاز گیاه می‌توان وضعیت رشد گیاه را بهبود بخشید (گراتان و گریو، ۱۹۹۹) کودهای شیمیایی از طریق تأمین سریع نیازهای غذایی گیاهان، باعث افزایش چشمگیر رشد و عملکرد گیاهان می‌شود (صادقی و همکاران، ۱۳۹۳). افزایش عملکرد با کود شیمیایی در منابع مختلف به کرات اشاره شده است (ملافیلابی و همکاران، ۲۰۱۰؛ خانی‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۲). استفاده از این کودها حتی در کاهش اثرات منفی شوری (کاهش توسعه ریشه و افزایش پتانسیل اسمزی خاک و کاهش جذب آب و مواد غذایی) می‌تواند موثر واقع گردد (قولر عطا و همکاران، ۱۳۸۷). با توجه به اثرات زیست محیطی و افزایش هزینه‌های تحمیلی ناشی از کاربرد نهاده‌های شیمیایی، فراهمی غذایی مورد نیاز رشد گیاهان از سایر منابع مانند کودهای دامی می‌تواند ضمن افزایش عملکرد نقش موثری در کاهش مشکلات ذکر شده داشته باشد. نتایج تحقیقات ثابت کرده‌اند که عملکرد بالا و پایدار می‌تواند با استفاده از کودهای شیمیایی در ترکیب با کودهای آلی به دست آید (بایو و همکاران، ۲۰۰۶).

کودهای دامی از منابع آلی هستند که به اثرات مثبت آن بر افزایش ماده آلی خاک (کوار و. همکاران، ۲۰۰۸)، رشد و نمو گیاه (ملانتلو و همکاران، ۲۰۰۷) و باروری خاک (کاپکیای و همکاران، ۱۹۹۹) در منابع اشاره شده است. این کودها ضمن تأمین بخشی از عناصر غذایی مورد نیاز گیاه، با افزایش نگهداری رطوبت در خاک باعث افزایش عملکرد گیاهان دارویی می‌گردد (احمدیان و همکاران، ۱۳۸۵). در گیاهان رشد یافته در خاک‌های دارای کود حیوانی

اثرات کودهای آلی و شیمیایی بر تغییرات عملکرد دانه، درصد و عملکرد اسانس و همچنین جذب عناصر غذایی در آبیاری با آب شور در گیاه دارویی زنیان است.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تیمارهای مختلف کودی بر عملکرد دانه، درصد و عملکرد اسانس و غلظت عناصر غذایی در زنیان در شرایط آبیاری با آب شور، آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با ۳ تکرار، در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه زابل، در سال ۹۱-۱۳۹۰ انجام شد. تیمارها شامل سطوح شوری آب آبیاری در سه سطح: ۱ (شاهد)، ۸ و ۱۳ دسی زیمنس بر متر و سیستم‌های مختلف کودی شامل: کود شیمیایی به نسبت ۸۰ کیلوگرم اوره، ۴۰ کیلوگرم سوپرفسفات تریپل و ۳۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم، کود دامی به میزان ۴۰ تن در هکتار، ترکیب کود شیمیایی و دامی به میزان نصف مقادیر یاد شده و تیمار عدم کود (شاهد) بود. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی نمونه خاک مورد آزمایش استفاده در جدول ۱ ارائه شده است.

افزایش غلظت فسفر، کلسیم، منیزیم (اکبری‌نیا و همکاران، ۱۳۸۲) مشاهده می‌گردد، این در حالی است که در شرایط شور کاهش غلظت سدیم در گیاه را سبب می‌گردد (والکر و برنال، ۲۰۰۸). استفاده از کودها در اراضی شور، به دلیل کاهش زیان‌های شوری، می‌تواند در افزایش محصولات کشاورزی مفید باشد (همایی، ۱۳۸۱). در مورد اثرات متقابل تنش شوری و کودهای آلی و شیمیایی گزارشهای ضد و نقیضی وجود دارد، به طوری که گرچه نقش مثبت و معنی دار ترکیب کود دامی و شیمیایی در کاهش اثرات تنش شوری در صفات وزن هزار دانه، ارتفاع بوته زیره سبز (باردل، ۱۳۹۲) و ارتفاع بوته، ارتفاع گل آذین (یدالهی و همکاران، ۱۳۹۳b) و کلسیم گاوزبان اروپایی (یدالهی و همکاران، ۱۳۹۳a) به اثبات رسیده، اما صفات عملکرد، درصد و عملکرد اسانس، پروتئین و عناصر منیزیم، پتاسیم و فسفر در مطالعه این محققان تفاوت معنی‌داری را نشان ندادند. با توجه به اینکه بیشترین خاکهای شور در آسیا پس از روسیه، چین، هند، پاکستان متعلق به ایران است (دوازده امامی و همکاران، ۱۳۸۸) استفاده از روش‌هایی در جهت افزایش عملکرد گیاه و کاهش اثرات منفی شوری ضرورت مطالعه پیش روی را مشخص می‌کند. لذا هدف از این آزمایش بررسی

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک

هدایت الکتریکی	pH	N	کربن آلی	P	K	Fe	Zn	Mn	سیلت	رس	شن	بافت خاک
(dS/m)		درصد		Ppm					%			
۲/۲	۷/۸	۰/۰۳	۰/۲۹	۱۲	۲۵۰	۸/۲	۴/۲	۳/۱	۲۷	۳۲	۴۱	لومی شنی

امامی و همکاران، ۱۳۸۸). برای اندازه گیری پتاسیم دانه‌ها روش شعله سنجی^۱ (کودسن و همکاران، ۱۹۸۲) استفاده شد. کلسیم و منیزیم دانه به روش دی تی پی^۱ (لیندسای، ۱۹۷۲) عصاره گیری و توسط دستگاه جذب اتمی اندازه گیری گردیدند. برای اندازه گیری فسفر دانه نیز از روش اسپکتوفتومتر و در طول موج ۴۲۰ نانومتر (رایان و همکاران، ۲۰۰۱) استفاده گردید. میزان پروتین دانه طبق روش (برادفورد، ۱۹۶۷) اندازه گیری شد.

داده‌های مربوط به آزمایش با استفاده از نرم افزار SAS 9.1 تجزیه شده و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن و در سطح ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

وزن هزار دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تاثیر تنش شوری و تیمارهای کودی بر وزن هزار دانه زنیان معنی‌دار ($p \leq 0.01$) بوده است (جدول ۲). گزارش‌های موجود در خصوص واکنش وزن هزار دانه به شوری آب آبیاری نشان می‌دهد که در گیاهان تحت تنش شوری وزن هزار دانه به سرعت کاهش می‌یابد (قمارنیا و همکاران، ۲۰۱۲). اگرچه افزایش شوری آب آبیاری تا ۱۳ دسی زیمنس بر متر، انباشت مواد غذایی در دانه ($0.85/g$) را در مقایسه با شاهد ($1.06/g$) معادل $19/81$ درصد کاهش داده است ولیکن این سطح با سطح دوم تنش از لحاظ آماری در یک گروه قرار گرفته‌اند (جدول ۳). تحقیقات متعدد نشان می‌دهد کاهش طول دوره پر شدن دانه در تیمارهای

برای انجام این آزمایش از گلدان‌هایی با قطر دهانه ۲۶ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۸ سانتی‌متر استفاده گردید. در کف گلدان‌ها تا ارتفاع دو سانتی‌متری شن دانه درشت شسته شده ریخته و در هر گلدان ۳ کیلوگرم خاک با مشخصات ذکر شده اضافه شد. کود دامی و شیمیایی نیز به مقادیر یاد شده در گلدانها اعمال گردید. بذرها (تهیه شده از توده بومی زابل) پس از اضافه کردن سیستم‌های مختلف کودیکشت شدند. آبیاری گلدان‌ها بر اساس ۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی ظرفیت زراعی هر روز صورت گرفت. پس از استقرار کامل گیاهان و تنک کردن بوته‌ها (۵ بوته در گلدان)، آبیاری با آب شور طبق نقشه طرح اعمال گردید. صفات مورد مطالعه شامل وزن بذر در بوته، میزان اسانس، عملکرد اسانس در واحد سطح، وزن هزار دانه، پروتین دانه و عناصر دانه شامل کلسیم، فسفر، منیزیم و پتاسیم بودند. به این منظور زمانی که بذر و بوته‌ها به مرحله رسیدگی رسیدند یعنی زمانی که بذرها به رنگ سبز مایل به زرد در آمده و کاملاً خشک نشده بودند بوته‌ها برداشت شدند. بوته‌های جمع آوری شده در سایه خشک گردیدند. سپس با عمل کوبیدن بذرها از ساقه و مواد زاید دیگر پاک شدند و بذرها هر کرت جداگانه توزین گردید. برای تعیین میزان عملکرد دانه در هر بوته پس از خشک شدن وزن دانه‌ها تعیین شد. به منظور اسانس‌گیری نیز ۵۰ گرم نمونه بذر آسیاب شده از هر تیمار با ۷۵ میلی‌لیتر آب مقطر مخلوط شده و به روش تقطیر با آب به وسیله دستگاه کلونجر در ۴ ساعت انجام شد و عملکرد و درصد اسانس تعیین گردید (دوازده

¹Flame photometer

کودهای آلی و شیمیایی با میانگین ۰/۹ گرم موجب افزایش ۲۲/۲۲ درصدی وزن هزار دانه نسبت به شاهد گردید (جدول ۶). در همین راستا باردل (۱۳۹۲) در گزارشی تاثیر مثبت و معنی دار تلفیق کودهای آلی و شیمیایی را در کاهش اثرات تنش شوری بر وزن هزار دانه به اثبات رسانده است.

عملکرد دانه

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که عملکرد دانه به طور معنی‌داری ($p \leq 0.01$) تحت تاثیر تنش شوری و تیمارهای کودی قرار گرفت (جدول ۲). افزایش قابلیت هدایت الکتریکی آب آبیاری سبب کاهش قابل توجه عملکرد دانه گردید به طوری که این مقدار برای شوری شدید غیر قابل چشم پوشی بوده و ۱۹/۸۹ درصد افت عملکرد نسبت به تیمار شاهد مشاهده می‌گردد (جدول ۳). مقادیر بیش از حد کلرید سدیم سبب ایجاد فشار اسمزی، اختلال در جذب و انتقال یون‌های غذایی و اثرات منفی بر سیستم‌های آنزیمی می‌گردد این عوامل در کل موجب کاهش تولید در گیاه می‌شود (مونس و تستر، ۲۰۰۸). علاوه بر آن با توجه به همبستگی بالای عملکرد دانه با اجزای عملکرد و کاهش این مقدار در شرایط شوری می‌تواند دلیلی منطقی در کاهش عملکرد باشد (تاوفیک و نوگا، ۲۰۰۲).

تحت تنش شوری و همچنین کاهش سنتز مواد گیاهی می‌تواند دلیلی بر کاهش وزن هزار دانه در گیاه باشد (نبی‌زاده مرودشت و همکاران، ۲۰۰۳). از سوی دیگر پتانسیل کودها در افزایش وزن هزار دانه در مدت زمان طولانی شناخته شده است و استفاده از آن در افزایش عملکرد محصول از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار بوده است (رضوانی‌مقدم و همکاران، ۱۳۸۷). به طوری که در آزمایش حاضر کاربرد تلفیقی کود دامی و شیمیایی سبب افزایش ۱۵/۶۸ درصدی وزن هزار دانه نسبت به شاهد گردیده است اما تاثیر معنی‌داری در کاربرد تلفیقی و جداگانه کودها مشاهده نشد (جدول ۳). برتری تیمارهای حاوی کود دامی و شیمیایی در مقایسه با شاهد امری واضح بوده و احتمالا می‌تواند حاصل بهبود شرایط خاک و دسترسی به عناصر غذایی باشد این موضوع توسط محققان متعدد نیز گزارش گردیده است (خلید و صفایی، ۲۰۰۵). به نظر می‌رسد با مصرف کود آلی و کود شیمیایی به صورت تلفیقی شرایط مناسب و ایده آل برای رشد گیاه فراهم می‌شود، به طوری که نه تنها هیچگونه اثر سازش ناپذیری بین آن‌ها وجود ندارد، بلکه مکمل همدیگر می‌باشند (شاتا و همکاران، ۲۰۰۷).

گرچه اثرات متقابل کود و تنش شوری بر وزن هزار دانه معنی دار نبود (جدول ۲)، اما تاثیر مثبت کود در کاهش تنش قابل مشاهده است (جدول ۶)، به طوری که در شرایط تنش شدید، کاربرد تلفیقی

جدول ۲- تجزیه واریانس وزن هزار دانه، عملکرد دانه، درصد اسانس، عملکرد اسانس و فسفر دانه زنیان تحت تاثیر مصرف کود در شرایط تنش شوری

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات			
		وزن هزار دانه	عملکرد دانه	درصد اسانس	عملکرد اسانس
تنش شوری	۲	۰/۱۴۴ ***	۲۰۴۵۷۰/۸۵ ***	۰/۷۷ ***	۳/۷۸ ***
کود	۳	۰/۰۴۱ ***	۵۸۷۳/۳۲ ***	۰/۳۵ ***	۱۴/۵۰ ***
تنش × کود	۶	۰/۰۱۲ ns	۶۸۷۱/۷۹ ns	۰/۰۶۰ ns	۰/۲۶ ns
خطا	۳۵	۰/۰۰۷	۵۱۲۹/۸۰	۰/۰۳۶	۰/۴۱
ضریب تغییرات		۸/۹۳	۶/۰۲	۵/۲۰	۵/۱۵

***، ** و ns به ترتیب معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد و عدم معنی داری می باشد

جدول ۳- مقایسه میانگین های وزن هزار دانه، عملکرد دانه، درصد اسانس، عملکرد اسانس و فسفر دانه زنیان تحت تاثیر مصرف کود در شرایط تنش شوری

منابع تغییرات	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	درصد اسانس	عملکرد اسانس (کیلوگرم در هکتار)	فسفر دانه (mg/g) (وزن خشک)
شاهد	۱/۰۶ a	۱۳۲۰/۵۶a	۳/۴۵ c	۱۳/۰۵ a	۶/۳۱ a
تنش ملایم	۰/۹۳ b	۱۱۵۸/۸۵b	۳/۶۶ b	۱۲/۴۲ b	۶/۱۶ ab
تنش شدید	۰/۸۵ c	۱۰۵۹/۴۸c	۳/۹۵ a	۱۱/۹۳ b	۶/۰۲ b
کود					
شاهد	۰/۸۶ b	۱۰۹۷/۳۲c	۳/۴۵ c	۱۰/۷۷ c	۵/۷۱ b
شیمیایی	۰/۹۷ a	۱۲۴۴/۸۲a	۳/۶۵ b	۱۲/۹۶ b	۶/۱۶ a
دامی	۰/۹۴ ab	۱۱۶۹/۲۱b	۳/۷۱ b	۱۲/۳۷ b	۶/۳۷ a
تلفیقی	۱/۰۲ a	۱۲۴۳/۱۷a	۳/۹۳ a	۱۳/۷۷ a	۶/۴۲ a

حروف مشابه در هر ستون نشانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

مقایسه با عدم استفاده از کود گردید (جدول ۳). اکبری نیا و همکاران (۱۳۸۲) در بررسی سیستم های مختلف تغذیه تلفیقی در گیاه زنیان گزارش کردند تمامی تیمارهای سیستم تغذیه تلفیقی عملکرد دانه بالاتری نسبت به تیمارهای سیستم تغذیه متداول یا ارگانیک داشتند. علاوه بر آن تولید دانه حاصل رویدادهای متعدد فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی است که موجب گلدهی و تولید دانه می گردد. در این رابطه

اثرات منفی شوری بر عملکرد دانه در گیاهان مختلف نیز به اثبات رسیده است (قمارنیا و همکاران، ۲۰۱۲؛ دوازده امامی و همکاران، ۱۳۸۸). مقایسه میانگین سیستم های مختلف تغذیه ای نشان - دهنده تاثیر مثبت آن بر عملکرد دانه می باشد. از لحاظ کاربردی و اقتصادی میزان تاثیر تیمارهای کودی این آزمایش بر عملکرد دانه قابل چشم پوشی نیست به طوری که استفاده تلفیقی کودها و کاربرد کود شیمیایی سبب افزایش ۱۱/۸۳ درصدی عملکرد در

حاصلخیزی خاک تأثیر به سزایی دارد (امیدبگی، ۱۳۸۸).

برهمکنش کود و تنش بر صفت مذکور معنی دار نبود (جدول ۲). در همین زمینه و در موضعی مشابه باردل (۱۳۹۲) در زیره سبز و یدالهی (۱۳۹۳b) در گاوزبان گزارش کردند تلفیق کودهای آلی و شیمیایی تأثیری در کاهش تنش شوری نداشت.

درصد و عملکرد اسانس

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان می‌دهد که اثر تنش شوری و تیمارهای کودی بر درصد و عملکرد اسانس زنیان معنی‌دار ($p \leq 0.01$) گردید. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با تشدید شرایط شوری از شاهد به ۱۳ دسی‌زیمنس بر متر بر درصد اسانس افزوده و عملکرد اسانس کاسته شد. بین عملکرد دانه و درصد اسانس یک رابطه عکس وجود دارد. یعنی هر چه عملکرد دانه در هکتار افزایش یابد از درصد اسانس کاسته می‌گردد بنابراین تیمار شاهد با داشتن کمترین عملکرد دانه در هکتار دارای بیشترین درصد اسانس بود (جدول ۳). افزایش درصد اسانس در شرایط نامساعد محیطی می‌تواند به دلیل افزایش متابولیت‌های ثانویه به عنوان یک سیستم دفاعی در برابر تنش در گیاه باشد به عبارت دیگر شرایط تنش در بیوسنتز روغن‌های فرار شتاب ایجاد کرده است (الاهل و محمود، ۲۰۱۰؛ ایز و همکاران، ۲۰۰۹). سایر گزارشات نیز مبنی بر افزایش درصد اسانس در شرایط تنش شوری بوده است (خرسندی نژاد و همکاران، ۲۰۱۰؛ اشرف و فولاد، ۲۰۰۷). با توجه به آنکه بین عملکرد دانه و درصد اسانس همبستگی منفی بالایی وجود دارد با کاهش عملکرد دانه در تشدید شوری عملکرد اسانس نیز کاهش یافت به طوری که بیشترین عملکرد اسانس در شوری شاهد و کمترین میزان نیز در شوری شدید با ۸/۵۷ درصد کاهش نسبت به

شاهد مشاهده گردید (جدول ۳). کاهش عملکرد اسانس با افزایش قابلیت هدایت الکتریکی در گیاه دارویی سیاه‌دانه نیز مورد تأکید قرار گرفته است (قماریا و همکاران، ۲۰۱۲).

استفاده از تیمارهای کودی سبب افزایش درصد و عملکرد اسانس گردید اما در این بین بیشترین درصد و عملکرد به ترتیب با میانگین ۳/۹۳ درصد و ۵۵۰۸/۳۳ گرم در هکتار مربوط به کاربرد تلفیقی کودها و کمترین‌ها نیز متعلق به تیمار شاهد بود (جدول ۲). افزایش عملکرد اسانس در شرایط کاربرد تلفیقی و جداگانه کودهای معدنی و آلی به این دلیل است که عملکرد اسانس تحت تأثیر درصد اسانس و عملکرد دانه می‌باشد و چون رژیم‌های کودی به کار رفته سبب افزایش درصد اسانس و عملکرد دانه گردید، عملکرد اسانس را نیز افزایش داد این نتایج در موافقت کامل با نتایج پژوهش‌های اکبری‌نیا و همکاران (۱۳۸۲) و همچنین (شکفته و همکاران، ۲۰۱۳) می‌باشد.

اثرات متقابل کود و تنش بر درصد و عملکرد اسانس نیز از لحاظ آماری معنی‌دار نبود (جدول ۲)، با این حال کاربرد توأم کود آلی و شیمیایی در شرایط تنش شدی، درصد و عملکرد اسانس را به ترتیب ۲۶/۰۱ و ۱۶/۶۶ درصد افزایش غیر معنی‌دار داد (جدول ۶). در همین راستا نتایج یدالهی (۱۳۹۳a) در گاوزبان و باردل (۱۳۹۲) در زیره سبز مبنی عدم افزایش معنی‌دار اسانس در اثر کاربرد کودهای آلی و شیمیایی به صورت تلفیقی در شرایط تنش شوری با نتایج ما در مطالعه حاضر مطابقت دارد.

فسفر دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان می‌دهد که تنش شوری ($p \leq 0.05$) و تیمارهای کودی ($p \leq 0.01$) بر میزان فسفر دانه تأثیر معنی‌داری داشته‌اند (جدول ۲). سطح

دانسته‌اند سازگاری دارد (یولداز و همکاران، ۲۰۱۱؛ ناهید و همکاران، ۲۰۰۸).

اثرات متقابل کود و تنش بر عناصر نیز معنی دار نبود (جدول ۲). عدم تاثیر کودهای آلی و شیمیایی در کاهش تنش شوری بر عنصر فسفر توسط باردل (۱۳۹۳) نیز گزارش گردید.

منیزیم دانه

نتایج آزمایش نشان داد که منیزیم دانه زنیان به طور معنی‌داری تحت تاثیر تنش شوری ($p \leq 0/05$) و سیستم‌های کودی ($p \leq 0/01$) قرار دارد (جدول ۴). انباشت یون منیزیم برای گیاهان آبیاری شده با آب معمولی به ترتیب ۵/۴۵ و ۱۲/۷۲ درصد بیشتر از گیاهان تیمار شده با شوری ۸ و ۱۳ دسی زیمنس بر متر بود (جدول ۵). به نظر می‌رسد سدیم سبب اختلال در جذب منیزیم می‌گردد (های و چمیده‌التر، ۱۹۹۷) بنابراین با افزایش سدیم در آب آبیاری از میزان جذب و غلظت منیزیم کاسته شده است. نتایج بسیاری از تحقیقات نیز حاکی از کاهش محتوای منیزیم گیاهان مورد مطالعه در آزمون‌های شوری است (رضضانی و همکاران، ۲۰۱۱؛ حسین و همکاران، ۲۰۱۲).

دوم و سوم تنش سبب اختلاف ۲/۳۷ و ۴/۵۹ درصدی در صفت مذکور نسبت به شاهد گردیدند (جدول ۳). با توجه به اینکه یون‌های فسفات با یون کلسیم خاک‌های تحت تنش به سرعت رسوب کرده و از دسترس گیاه خارج می‌گردند نتیجه بدست آمده در این مطالعه را می‌توان توجیه کرد (پارسامطلق و همکاران، ۱۳۸۹). تاثیر نامطلوب شوری آب آبیاری در جذب فسفر در آفتابگردان (اکرم و همکاران، ۲۰۱۱) و برنج (ناهید و همکاران، ۲۰۰۸) نیز گزارش گردیده است.

استفاده از کود می‌تواند اثرات مثبتی بر غلظت فسفر در گیاهان تحت تنش داشته باشد. در این آزمایش غلظت فسفر دانه تحت تاثیر سیستم‌های کودی قرار گرفت و اگرچه مصرف تلفیقی و جداگانه کودها همگی در یگ گروه قرار گرفته ولی کاربرد تلفیقی با ۱۱/۰۵ درصد افزایش در مقایسه با شاهد نسبت به سایر تیمارها برتری نشان داد (جدول ۳). به نظر می‌رسد که در شرایط تنش شوری استفاده از تیمارهای کودی در بهبود فسفر دانه می‌تواند موثر واقع گردد (صباحی و همکاران، ۱۳۸۹). نتایج مطالعه حاضر با یافته‌های قبلی که کاربرد کود را روشی موثر جهت افزایش جذب عناصر به خصوص فسفر در گیاه

جدول ۴- تجزیه واریانس منیزیم دانه، پتاسیم دانه، پروتئین و کلسیم دانه زنیان تحت تاثیر مصرف کود در شرایط تنش شوری

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات		
		منیزیم دانه	پتاسیم دانه	پروتئین
تنش شوری	۲	* /۰۱۳	** ۱۶۲۴۱/۹۲	** ۷/۱۹
کود	۳	** /۰۰۴۶	* ۴۱۳۰/۷۸	** /۰۹۷
تنش × کود	۶	ns /۰۰۰۷	ns ۱۶۹۵/۹۵	ns /۰۰۶۹
خطا	۳۵	/۰۰۰۳	۱۰۹۵/۶۵	/۰۰۳۱
ضریب تغییرات		۱۰/۷۲	۳/۳۲	۱/۴۹

ns، ** و * به ترتیب معنی‌دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد و عدم معنی‌داری می‌باشد

جدول ۵- مقایسه میانگین‌های منیزیم دانه، پتاسیم دانه، پروتئین و کلسیم دانه زنیان تحت تاثیر مصرف کود در شرایط تنش شوری

منیزیم دانه (mg/g) (وزن خشک)	پتاسیم دانه (mg/g) (وزن خشک)	پروتئین (درصد)	کلسیم دانه (mg/g) (وزن خشک)	
تنش شوری				
۰/۵۵ a	۱۰۳۷/۴۸ a	۱۲/۶۶ a	۰/۰۰۵۱۶ a	شاهد
۰/۵۲ ab	۹۷۸/۷۷ b	۱۲/۰۴ b	۰/۰۰۵۰۴ a	تنش ملایم
۰/۴۸ b	۹۶۹/۷۱ b	۱۱/۱۲ c	۰/۰۰۵۰۳ b	تنش شدید
کود				
۰/۴۲ c	۹۶۵/۷۴ b	۱۱/۴۹ c	۰/۰۰۵۰۸ a	شاهد
۰/۵۰ b	۹۹۷/۰۱ ab	۱۲/۱۶ a	۰/۰۰۵۰۸ a	شیمیایی
۰/۵۷ a	۱۰۰۱/۸۴ a	۱۱/۹۲ b	۰/۰۰۵۰۸ a	دامی
۰/۵۷ a	۱۰۱۶/۶۹ a	۱۲/۲۰ a	۰/۰۰۵۰۷ a	تلفیقی

حروف مشابه در هر ستون نشانگر عدم اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد

پتاسیم دانه

نتایج تجزیه واریانس بیانگر معنی‌دار بودن تنش شوری ($p \leq 0.01$) و سیستم‌های کودی ($p \leq 0.01$) بر تجمع پتاسیم در زنیان است (جدول ۴). غلظت زیاد سدیم در خاک دامنه‌ای از مشکلات را موجب شده که به موازات افزایش سدیم در آب آبیاری از تجمع پتاسیم در دانه زنیان کاسته شده است. شوری ۸ و ۱۳ دسی زیمنس بر متر از لحاظ کاهش این میزان در یک گروه قرار گرفته و ۵/۶۱ و ۶/۵۳ درصد اختلاف با سطح شاهد وجود دارد (جدول ۵). بنا بر نظر برخی محققین، رابطه آنتاگونیستی بین سدیم و پتاسیم (ملونی و همکاران، ۲۰۰۸) و همچنین کاهش در نفوذپذیری غشای یاخته‌های ریشه می‌تواند سبب کاهش جذب پتاسیم در گیاه گردد (مارچنر، ۱۹۹۵). سایر پژوهش‌ها نیز حاکی از کاهش غلظت پتاسیم با افزایش قابلیت هدایت الکتریکی است (احمد و جابن، ۲۰۰۹؛ اشرف و همکاران، ۲۰۰۴).

بر اساس نتایج سیستم تغذیه تلفیقی کاربرد کود دامی علاوه بر بهبود شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک، در مراحل اولیه و همراه با آن کودهای شیمیایی در مراحل بعدی، عناصر غذایی مورد نیاز گیاه را تأمین می‌نمایند. این موضوع سبب گریده است تا منیزیم دانه در کاربرد کود دامی و تلفیق آن با کود شیمیایی از افزایشی معادل ۲۶ درصدی نسبت به شاهد برخوردار گردد (جدول ۵). با آنکه کاربرد جداگانه کود دامی تقریباً دو برابر مقدار آن در سیستم تلفیقی است ملاحظه می‌گردد که اختلاف محتوای نسبی منیزیم این تیمارها معنی‌دار نبوده و این حکایت از سهم اعظم کود دامی در افزایش جذب و ذخیره یون منیزیم در دانه زنیان دارد. به واقع کود دامی با دارا بودن عناصر غذایی بالا (عزیز و همکاران، ۲۰۱۰) سبب افزایش جذب و تجمع منیزیم در دانه زنیان گردیده است. اکبری‌نیا و همکاران (۱۳۸۳) نیز به افزایش منیزیم زنیان در استفاده از کود دامی اشاره نموده است.

به ۸ و ۱۳ دسی زیمنس پروتئین به ترتیب ۴/۸۹ و ۱۲/۱۶ درصد کاهش یافت (جدول ۵). کاهش محتوای پروتئین به موازات افزایش شوری توسط سایر محققین و در رابطه با گونه‌های گیاهی دیگر نیز به اثبات رسیده است (راهداری و همکاران، ۲۰۱۲؛ خلید و همکاران، ۲۰۱۱؛ یدالهی و همکاران، ۱۳۹۳). با توجه به نتایج بدست آمده در مطالعه حاضر استفاده تلفیقی کودها و همچنین کاربرد جداگانه کود شیمیایی از نظر آماری در یک گروه قرار گرفته و به ترتیب سبب افزایش ۵/۸۱ و ۵/۵۰ درصدی پروتئین نسبت به عدم استفاده از کود گردیده است (جدول ۵). بررسی منابع نشان‌دهنده افزایش پروتئین به موازات استفاده از کود شیمیایی (صادقی و کاظمینی، ۱۳۹۰)، دامی و به خصوص تلفیق کود آلی و شیمیایی (یدالهی و همکاران، ۱۳۹۳) می‌باشد. افزایش پروتئین در تیمار تلفیق کود آلی و معدنی را می‌توان به فراهمی بیشتر نیتروژن و جلوگیری از هدرروی آن به علت وجود کود دامی نسبت داد (جوزی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱).

برهمکنش کود و تنش در پروتئین معنی دار نبود (جدول ۵)، با این حال تغذیه تلفیقی گیاهان در شرایط تنش شدید شوری موجب افزایش غیر معنی دار ۴/۴۹ درصدی در صفت مذکور گردید (جدول ۶). این نتیجه با نتایج باردل (۱۳۹۲) در زیره سبز و یدالهی و همکاران (۱۳۹۳a) در گاوزبان مطابقت کامل دارد.

جدول مقایسه میانگین حاکی از تاثیر مثبت تیمارهای کودی مورد استفاده قرار گرفته بر درصد پتاسیم است. کاربرد تلفیقی و جداگانه کود دامی و شیمیایی ضمن قرار گیری در یک گروه آماری، افزایش ۵/۰۱، ۳/۶۰ و ۳/۱۳ درصدی پتاسیم را نسبت به شاهد به دنبال داشته است (جدول ۵). به نظر می‌رسد که کود دامی با بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی خاک و ایجاد شرایط مناسب جهت تسهیل جذب عناصر غذایی (چادهری و همکاران، ۲۰۰۸) و کود شیمیایی نیز با اثرگذاری مثبت بر کاهش فعالیت سدیم و کلر در شرایط شور (ناهدید و همکاران، ۲۰۰۸)، به افزایش جذب عناصری از قبیل پتاسیم کمک نموده است و سبب تجمع آن در گیاه گردیده است. از دیدگاه ناهدید و همکاران (۲۰۰۸) فسفر موجود در کودهای شیمیایی اثر مثبتی بر کاهش فعالیت سدیم و کلر در شرایط شوری داشته و از این طریق منجر به افزایش جذب عناصری از قبیل پتاسیم و کلسیم می‌گردد.

پروتئین دانه

نتایج تجزیه واریانس حاکی بر تاثیر معنی‌دار ($p \leq 0.01$) تنش شوری و سیستم کودی بر پروتئین دانه است (جدول ۴). هرگونه اثرگذاری منفی بر جذب و سوخت و ساز نیتروژن اثر مستقیم بر سرعت سنتز اسید نوکلئیک و پروتئین‌ها دارد بنابراین اثر متقابل منفی بین جذب Cl^- و NO_3^- (گراتان و گریو، ۱۹۹۹) و همچنین جلوگیری از جذب نیتروژن به صورت NH_4^+ توسط Na^+ سبب اختلال در بسیاری از فرایندهای مرتبط با نیتروژن در گیاه می‌گردد (ایرشاد، ۲۰۰۲). به همین دلیل است که با تشدید شرایط شوری آب، از میزان پروتئین کاسته شد به طوری که با افزایش قابلیت هدایت الکتریکی از شاهد

جدول ۶- اثر متقابل کود و تنش شوری بر صفات مورد بررسی زیره سبز

تنش شوری	کود	وزن هزار دانه	فسفر دانه	منیزیم دانه	پتاسیم دانه	پروتئین	عملکرد دانه	درصد اسانس	عملکرد اسانس	کلسیم دانه
۰	شاهد	۰/۹۳ a	۵/۸۰ a	۰/۴۴ a	۹۷۷/۵۱ a	۱۲/۳۱ a	۳/۴۷ a	۳/۱۷ a	۰/۱۱۰ a	۰/۰۵۱۷۲ a
	شیمیایی	۱/۰۸ a	۶/۰۸ a	۰/۵۲ a	۱۰۲۵/۱۹ a	۱۲/۸۸ a	۳/۸۶ a	۳/۵۴ a	۰/۱۳۷ a	۰/۰۵۱۷۰ a
	دامی	۱/۱۶ a	۶/۴۸ a	۰/۶۲ a	۱۰۶۸/۹۶ a	۱۲/۵۸ a	۳/۷۰ a	۳/۵۰ a	۰/۱۲۹ a	۰/۰۵۱۷۳ a
	تلفیقی	۱/۰۹ a	۶/۸۷ a	۰/۶۲ a	۱۰۷۸/۲۲ a	۱۲/۸۹ a	۴/۰۵ a	۳/۵۸ a	۰/۱۴۵ a	۰/۰۵۱۴۴ a
تنش ملایم	شاهد	۰/۸۸ a	۵/۷۲ a	۰/۳۷ a	۹۶۶/۳۱ a	۱۱/۳۳ a	۳/۱۱ a	۳/۴۷ a	۰/۱۰۷ a	۰/۰۵۰۴۶ a
	شیمیایی	۰/۹۷ a	۶/۳۴ a	۰/۴۹ a	۹۷۸/۶۶ a	۱۲/۳۳ a	۳/۵۵ a	۳/۶۳ a	۰/۱۲۹ a	۰/۰۵۰۴۷ a
	دامی	۰/۸۴ a	۶/۳۷ a	۰/۵۹ a	۹۷۴/۸۶ a	۱۲/۱۵ a	۳/۲۳ a	۳/۷۳ a	۰/۱۲۰ a	۰/۰۵۰۴۷ a
	تلفیقی	۱/۰۲ a	۶/۲۲ a	۰/۶۲ a	۹۹۵/۲۳ a	۱۲/۳۷ a	۳/۶۴ a	۳/۸۱ a	۰/۱۳۹ a	۰/۰۵۰۴۸ a
تنش شدید	شاهد	۰/۷۶ a	۵/۶۱ a	۰/۴۶ a	۹۵۳/۳۹ a	۱۰/۸۳ a	۲/۸۲ a	۳/۷۲ a	۰/۱۰۵ a	۰/۰۵۰۳۴ a
	شیمیایی	۰/۸۸ a	۶/۰۸ a	۰/۴۸ a	۹۸۷/۱۶ a	۱۱/۲۹ a	۳/۲۴ a	۳/۷۸ a	۰/۱۲۲ a	۰/۰۵۰۳۳ a
	دامی	۰/۸۲ a	۶/۲۶ a	۰/۵۱ a	۹۶۱/۶۸ a	۱۱/۰۴ a	۳/۰۸ a	۳/۹۰ a	۰/۱۲۰ a	۰/۰۵۰۳۵ a
	تلفیقی	۰/۹۴ a	۶/۱۵ a	۰/۴۸ a	۹۷۶/۶۰ a	۱۱/۳۴ a	۲/۹۵ a	۴/۴۲ a	۰/۱۲۹ a	۰/۰۵۰۳۶ a

حروف مشابه در هر ستون نشانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد

کلسیم دانه

نتایج آزمایش نشان داد که کلسیم دانه زنیان تحت تاثیر تنش شوری ($p \leq 0.01$) قرار گرفت (جدول ۴). نتایج مقایسه میانگین نشان داد که تنها شوری سطح بالا سبب کاهش معنی‌دار کلسیم دانه گردید (جدول ۵). با کاهش کیفیت آب آبیاری از ذخیره کلسیم در گیاه کاسته شده است به طوری که کلسیم از ۰/۰۰۵۱۶ میلی گرم در گرم در تیمار شاهد به ۰/۰۰۵۰۳ میلی گرم در گرم در تیمار ۱۳ دسی زیمنس نزول یافت (جدول ۵). شوری سبب تخلیه کلسیم از سلول می‌گردد در چنین شرایطی نفوذپذیری غشا زیاد می‌گردد (گرینوی و مونس، ۱۹۸۰) که می‌تواند به علت کاهش پایداری غشا سلول در اثر کمبود کلسیم باشد (کرامو و لاجلی، ۱۹۹۱). از طرفی دیگر، به علت عدم تعادل عناصر غذایی در شرایط شوری قابلیت دسترسی به کلسیم کاهش می‌یابد. کاهش محتوای کلسیم در اثر افزایش سدیم در

رزماری (ارشاد لنگرودی و صداقت پور، ۲۰۱۲) گزارش گردیده است.

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده در این تحقیق نشان داد تنش شوری روی خصوصیات کمی و کیفی گیاه زنیان تاثیر زیادی دارد. اعمال تنش در مراحل مختلف تاثیرات منفی متفاوتی بر فرایندهای فیزیولوژیک گیاه می‌گذارد. از سوی دیگر تمام سیستم های کودی به خصوص تلفیق کودهای آلی و شیمیایی اثرات مثبتی در صفات مورد مطالعه داشت. در نتیجه می‌توان چنین بیان داشت که در شدت‌های مختلف تنش شوری، استفاده از سیستم های مختلف کود چندان تاثیرگذار نبودند، لذا با توجه به این که احتمالاً واکنش گیاهان در مقابل شوری آب آبیاری، کودهای آلی و شیمیایی متفاوت می‌باشد بنابراین انجام این آزمایش برای گیاهان زراعی و دارویی دیگر ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

- اکبری‌نیا، ا.، ا. قلاوند، ف. سفیدکن، م.ب. رضایی و ا. شریفی عاشورآبادی. ۱۳۸۲. بررسی تأثیر کودهای شیمیایی، دامی و تلفیقی بر عملکرد و میزان ترکیبات اسانس دانه گیاه دارویی زنیان. پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی. ۶۱: ۳۲-۴۱.
- امیدبیگی، ر. ۱۳۸۸. تولید و فرآوری گیاهان دارویی، جلد اول. انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۳۴۷ صفحه.
- احمدیان، ا.، ا. قنبریو. م. گلوی. ۱۳۸۵. تأثیر مصرف کود دامی بر عملکرد کمی و کیفی و شاخص‌های شیمیایی اسانس زیره سبز. پژوهش‌های زراعی ایران. ۴(۲): ۱-۱۰.
- برغمندی، ک. ۱۳۹۲. تأثیر سطوح مختلف نیتروکسین و اسید هیومیک بر خصوصیات کمی و کیفی گیاه زنیان (*Carum* *copticum* (L.) C. B. Clarke). پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه زابل.
- پارسامطلق، ب.، س. محمودی، م.ح. سیاری‌زهان و م. نقی‌زاده. ۱۳۸۹. تاثیر قارچ میکوریزا و کود فسفر بر غلظت رنگیزه-های فتوستتزی و عناصر غذایی لوبیا (*Phaseolus vulgaris* L.) در شرایط تنش شوری. نشریه بوم‌شناسی کشاورزی. ۳(۲): ۲۳۳-۲۴۴.
- دوازده امامی، س.، ف. سفیدکن، م.ر. جهانسوزو د. مظاهری. ۱۳۸۸. بررسی تأثیر شوری آب آبیاری بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی زنیان (*Carum capticum* L.). تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. ۲۵(۴): ۵۰۴-۵۱۲.
- رضوانی‌مقدم، پ.، ز. برومند رضازاده، ع.ا. محمدآبادی و ع. شریف. ۱۳۸۷. اثر تاریخ کاشت و تیمارهای مختلف کودی بر عملکرد، اجزاء عملکرد و درصد روغن دانه گیاه کرچک. پژوهش‌های زراعی ایران. ۶(۲): ۳۰۳-۳۱۴.
- جوزی‌پور، م.، ا. قنبری، م.ر. اصغری‌پور و م. دهمرده. ۱۳۹۱. اثر کودهای دامی، شیمیایی و لجن فاضلاب بر عملکرد کمی و کیفی گلرنگ (*Carthamus tinctorius*). ششمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست، تهران، ایران، صفحه ۳۵۱-۳۶۱.
- خانی‌نژاد، س.، م. کافی، ح.ر. خزاعی، ح.ر. ج. شباهنگو ج. نباتی. ۱۳۹۲. بررسی اثر سطوح مختلف نیتروژن و فسفر بر خصوصیات و عملکرد علوفه‌ای کوشیا (*Kochia scoparia*) در آبیاری با دو سطح شوری. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۱(۲): ۲۸۲-۲۷۵.
- صادقی، ا.ع.، ک. بخش کلارستانی و ک. حاج محمدنیا قالی‌باف. ۱۳۹۳. بررسی اثرات کودهای اوره و ورمی کمپوست بر عملکرد کمی و کیفی گل ختمی (*Althea officinalis* L.). نشریه بوم‌شناسی کشاورزی. ۶(۱): ۵۰-۴۲.

صادقی، ح. و ع.ر. کاظمینی. ۱۳۹۰. تأثیر مدیریت پسماندهای گیاهی و سطوح نیتروژن بر مهم‌ترین ویژگی‌های کیفی خاک و درصد پروتئین دانه دو رقم جو (*Hordeum vulgare L.*) در شرایط دیم. علوم گیاهان زراعی ایران. ۴۲(۴): ۷۱۳-۷۰۵.

صباحی، ح.، ج. تکافویان، ع.م. مهدوی دامغانی و ه. لیاقتی. ۱۳۸۹. بررسی اثر مصرف کودهای دامی، بیولوژیک و شیمیایی بر تولید کلزا (*Brassica napus L.*) در شرایط خاک شور استان قم. بوم‌شناسی کشاورزی. ۲(۲): ۲۸۷-۲۹۱.

قولر عطا، م.ف. رئیسی و ح. نادیان. ۱۳۸۷. اثرات متقابل شوری و فسفر بر رشد، عملکرد و جذب عناصر در شبدر برسیم. پژوهش‌های زراعی ایران. ۶(۱): ۱۲۶-۱۱۷.

همایی، م. ۱۳۸۱. واکنش گیاهان به شوری. کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۱۲۰ ص.

یدالهی، پ.، ع.ا. قادری، ا. شاهرخ ساردو، م. خواجه و ا. امیری. ۱۳۹۳a. اثر کیفیت آب همراه با کودهای آلیو شیمیایی بر خصوصیات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گاوزبان، سومین کنگره کشاورزی ارگانیک و مرسوم. دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.

یدالهی، پ.، ا. شاهرخ ساردو، ع.ا. قادری، ا. امیری، ع.ا. باقری. ۱۳۹۳b. اثر کیفیت آب همراه با کودهای آلیو شیمیایی بر خصوصیات کمی گاوزبان. دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار، دانشگاه شهید مفتاح همدان، همدان.

Ahmed, R. and N. Jabeen. 2009. Demonstration of growth improvement in sunflower (*Helianthus annus L.*) by the use of organic fertilizers under saline conditions. Pak. J. Bot. 41(1): 1373-1384.

Akram, G., M. Ashraf and F. Al-Qurainy. 2011. Aminolevulinic acid induced change in yield and seed-oil of sunflower (*Helianthus annus L.*) plants under salt stress. Pak. J. Bot. 43(6): 2845-2852.

Al-ahl, S. and A.A. Mahmoud. 2010. Effect of zinc and/ or iron foliar application on growth and essential oil of sweet basil (*Ocimum basilicum L.*) under salt stress. Ozean J. App. Sci. 3(1): 97-111.

Allakhverdiev, S.L., A. Sakamoto, Y. Nishiyama, M. Inaba and N. Murata. 2000. Ionic and osmotic effects of NaCl-induced in activation of photo system I and II in *Synechococcus sp.* J. Plant Physiol. 123: 1047-56

Ashraf, M. and M.R. Foolad. 2007. Improving plant biotic-stress resistance by exogenous application of osmoprotectants glycine betaine and proline. Environ. Exp. Bot. 59(2): 206-216.

- Ashraf, M., N. Mukhtar, S. Rehman and E.S. Rha. 2004. Salt- induced changes in photosynthetic activity and growth in a potential medicinal plant Bishops weed (*Ammi majus* L.). *Photosyn.J.* 42(4): 543-550.
- Azeez, J. O., W.V. Averbek and A.M.O. Okorogbona. 2010. Differential responses in yield of pumpkin (*Cucurbita maxima* L.) and nightshade (*Solanum retroflexum* Dun.) to the application of three animal manures. *Biol. Technol.* 101: 2499-2505.
- Bahmaniar, M. A. 2006. The interactive effects of saline irrigation water, potassium and gypsum on mineral nutrient accumulation and grain protein content of wheat (*Triticum aestivum* L.). *J. Agron.* 5 (2): 257-261.
- Bayu, W., N.F.G. Rethman, P.S. Hammes and G. Alemu. 2006. Effects of farmyard manure and inorganic fertilizers on sorghum growth yield and nitrogen use in semiarid area of Ethiopia. *Plant Nutr.* 29(2): 391-407.
- Bradford, M.M. 1976. A rapid and sensitive method for the quantitation for microgram quantities of protein utilizing the principle of protein dye binding. *Analy. Biochem.* 72: 248-254.
- Bybordi, A., S.J. Tabatabaei and A. Ahmadev. 2010. Effects of salinity on fatty acid composition of canola (*Brassica napus* L.). *J. Food Agric. Environ.* 8(1): 113-115.
- Chaudhry, M.A., A. Rehman, M.A. Naeem and N. Mushtaq. 1999. Effect of organic and inorganic fertilizers on nutrient contents and some properties of eroded loess soils. *Pak. J. Soc. Sci.* 16(1): 63-68.
- Chattopadhyay, D and A.K. sharma. 1990. Chromosome studies and estimation of nuclear DNA in different varieties of *cuminum cyminum* and *carum copticum*. *Cytol.* 55(4): 631-638.
- Cramer, G.R., E. Epstein and A. Lauchli. 1988. Kinetics of root elongation of maize in response to short-term exposure to NaCl and elevated calcium-concentration. *J. Exp. Bot.* 39: 1513-1522.
- Ershad Langroudi, M and S. Sedaghatpoor. 2012. Effect of different media and salinity levels on growth traits of rosemary (*Rosmarinus officinalis* L.). *American-Eurasian J. Agric. Environ. Sci.* 12 (9): 1134-1142.

- Ezz, E.D., E.E Aziz, S.F. Hendawyand E.A. Omer. 2009. Response of *Thymus vulgaris* L. to salt stress and alar (B9) in newly reclaimed soil. *J. Appl. Sci. Res.* 5(2): 2165–2170.
- Francois, L.E., C.M. Grieve, E.V. Massand S.M. Lesch. 1994. Time of salt stress affects growth and yield components of irrigated wheat. *Agron. J.* 86: 100-107.
- Ghamarnia, H., Z. Jalili, and S. Diachin. 2012. The effects of saline irrigation water on different components of black cumin (*Nigella sativa* L.). *Int. J. Agric. Sci.* 2(10): 915-922.
- Grattan, S.R. and C.M. Grieve. 1999. Salinity- mineral relations in horticultural crops. *Sci. Hort.* 78(1): 127-157.
- Greenway, H. and R. Munns. 1980. Mechanism of salt tolerance of non-halophytes. *Plant. Physiol.* 31:149-190.
- Hay, H. and U. Schmidhalter. 1997. Interactive effects of salinity and macronutrient level on wheat. *J. Plant. Nutr.* 20(9): 1169-1182.
- Hussein, O.S., A.H. Hanafy Ahmed, A.R. Ghalaband A.M. El Henfy. 2012. Some active ingredients from irradiated *Ambrosia maritime* seeds growing under different soil salinity levels. *Amer. J. Plant Physiol.* 7(2):70-83.
- Irshad, M., S. Yamamoto, A.E. Eneji, T. Honna and T. Endo. 2002. Urea and manure effect on growth and mineral contents of maize under saline conditions. *J. Plant. Nutri.* 25(1): 189–200.
- Kapkiyai, J.J., N.K. Karanja, J.N. Qureshi, P.C. Smithsonand P.L. Woomer. 1999. Soil organic matter and nutrient dynamics in a Kenyan nitisol under long-term fertilizer and organic input management. *Soil Biol. Biochem.* 31:1773–1782.
- Kaur, T., B.S. Brarand N.S. Dhillon. 2008. Soil organic matter dynamics as affected by long term use of organic and inorganic fertilizers under maize – wheat cropping system. *Nutr. Cycl. Agroecosyst.* 81: 59–69.
- Khalid, K.A. and A.M. Shafei. 2005. Productivity of dill (*Anethum graveolens* L.) as influenced by morphology, yield and quality of turmeric. *Indian. J. Hort.* 66(3): 333-339.
- Khaliq, R., M. Zohoor, Z.U. Zafarand H. Rehman-Athar. 2011. Growth responses of *Plantago ovate* L. to varying levels of NaCl. *Plant Physiol.* 1(3): 157-167.

- Khorasaninejad, S., A. Mousavi, H. Soltanloo, KH. Hemmatyand A. Khalighi. 2010. The effect of salinity stress on growth parameters, essential oil yield and constituent of peppermint (*Mentha piperita* L.). World. Appl. Sci. J. 11(11): 1403-1407.
- Knudsen D., G.E. Peterson and P.E. Pratt. 1982. Lithium, Sodium and potassium. P. 225-246. In: A. L. Page (ed). Methods of soil Analysis. Part 2. Am.Soc.Agron. Medison, WI.
- Lindsay W.L. 1972. Zinc in soils and plant nutrition. Adv. Agron. 24: 147- 186.
- Maghsoudi Moud, A and K. Maghsoudi, K. 2008. Salt stress effects on respiration and growth of germinated seed of different wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars. J. Agric. Sci. 4: 3. 351-358.
- Marschner, H. 1995. Mineral nutrient of higher plants. 2nd Academic Press, Ltd, London.
- Meloni, D.A., M.R. Gulottaand C.A. Martinez. 2008. Salinity tolerance in *Schinopsis quebracho* Colorado: Seed germination, growth, ionrelations and metabolic responses. J. Arid Environ.72(10): 1785-1792.
- Mhlontlo, S., P. Muchaonyerwa and P.N.S. Mnkeni. 2007. Effects of sheep kraal manure on growth, dry matter yield and leaf nutrient composition of a local amaranthus accession in the central region of the Eastern Cape Province, South Africa. Water SA, 33(3): 363–368.
- Mollafilabi, A., M.H. Rashed, H. Moodiand M. Kafi. 2010. Effect of plant density and nitrogen on yield and yield components of black cumin (*Nigella sativa* L.). Acta Hort. 85: 115–126.
- Munns, R and M. Tester. 2008. Mechanism of salinity tolerance. Annual Rev. Plant. Physiol. 59: 651-681.
- Nabizadeh Marvdasht, M.R., M. Kafiand M.H. Rashed Mohasel. 2003. Effect of salinity on growth, yield, collection of mineral and Percentage of green cumin essence. J. Iran Arable Stud. 1: 53-59.
- Naheed, G., M. Shahbaz and N.A. Akram. 2008. Intractive effect of rooting medium application of phosphorus and NaCl on plant biomass and mineral nutrients of rice (*Oryza Sativa* L.). Pak. J. Bot. 40(4): 1601-1608.

- Pirzad, A., H. Alyari, M.R. Shakiba, S. Zehtab-Salmasiand A. Mohammadi. 2006. Essential oil content and composition of german Chamomile (*Matricaria chamomilla* L.) at different irrigation regimes. J. Agron. 5(3): 451-455.
- Rahdari, P., T. Tavakoli and M. Hosseini. 2012. Studying of salinity stress effect on germination, proline, sugar, protein, lipid and chlorophyll content in purslane (*Portulaca oleracea* L.) leaves. J. Stress. Physiol. Biochem. 8(1): 182-193.
- Ramezani, E., M. Ghajar Sepanlou and H.A. Naghdi Badi. 2011. The effect of salinity on the growth, morphology and physiology of *Echium amoenum* Fisch. and Mey. Afr. J. Biotechnol. 10(44): 8765-8773.
- Rayan, J.R., G. Estefan and A. Rashid. 2001. Soil and plant analysis laboratory manual, (2nd edition). ICARDA, Syria. pp: 231.
- Shata, S.M., A. Mahmoud and S. Siam. 2007. Improving calcareous soil productivity by integrated effect of intercropping and fertilizer. Agriculture and Biological Sciences. Pp: 123-165.
- Shekofteh, H., S. Shafieand Y. Mahmoudi. 2013. A survey on the effects of manure and chemical fertilizers and their mixture on ajwans seed yield and its essential oil components. Int. J. Agric. Res. Rev. 3(2):401-408.
- Tawfik, A. and A. Noga. 2001. Priming of Cumin (*Cuminum cyminum*) seeds and its effects of germination, emergence and storability. J. Appl. Bot. 75: 216-220.
- Walker, D.J and M.P. Bernal. 2008. Plant mineral nutrition and growth in a saline Mediterranean soil amended with organic wastes. Comm. Soil Sci. Plant Analy. 35(17): 2495-2514
- Yoldas, F., S. Ceylan, N. Mordoganand B.C.Esetlili. 2011. Effect of organic and inorganic fertilizers on yield and mineral content of onion (*Allium cepa*). Afr. J. Biotechnol. 10(55): 11488-11492.

Effect of saline water and chemicalorganic fertilizers on nutrient uptake and yield of ajowan (*Carum copticum* (L.) C. B. Clarke)

M. Bijani¹, P. Yadollahi², M. Heidari¹, M. Latifi¹, M.R. Asgharipour¹, M. Ramrudi¹

Received: 2014-10-20 Accepted: 2015-1-19

Abstract

In order to evaluate nutrient uptake and seed yield of ajowan at saline conditions and application of inorganic and organic fertilizer an experiment was conducted as factorial completely randomized design with three replications at Zabol University Research Greenhouse in 2011. Treatments included irrigation salinity at three levels: 1 (as control), 8 and 13 dS.m⁻¹ and four fertilization systems including application of NPK at 80:40:30 kg ha⁻¹, 40 ton of manure ha⁻¹, NPK at 40:20:15 kg ha⁻¹ plus 20 ton of manure ha⁻¹ and no soil fertility. Results showed that the increase of dissolved salts decreases the uptake and concentrations of phosphorus, potassium and magnesium in the seeds, however, had no significant effect on calcium concentration in plants. The reduced nutrient uptake in plants decreased 1000 seed weight, seed and essential oil yield and protein content. Although in severe stress conditions essential oil content increased by 12 percent compared to the control. As well as, results revealed that different fertilization systems significantly increased all measured traits except calcium concentration. Combination of organic and inorganic fertilizer was more effective than sole application, as combined application of organic and inorganic fertilizer increased seed yield by 11 percent compared with the control. Therefore it could be combined organic and inorganic fertilizer of NPK at 40:20:15 kg ha⁻¹ plus 20 ton of manure ha⁻¹ for improvement of ajowan cultivation.

Keywords: Ajowan, organic fertilizer, chemical fertilizer, electrical conductivity

1- Department of Agronomy and Plant Breeding, University of Zabol, Zabol, Iran

2- Young Researchers and Elite Club, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran